

תפילה זכה לנשים

(ערך הרב אמנון בזק)

רבון כל העולמים אב הרחמים והסליחות אשר ימינך פשוטה לקבל שבים, ואתה בראת את האדם להטיב לו באחריתו, ובראת לו שני יצרים, יצר טוב ויצר רע, כדי שתהיה הפחירה בידו לבחור בטוב או ברע וכדי לתן לו שכר טוב על טוב בחירתו כי כן גזרה חכמתך, כמו שכתוב 'ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע ובחרת בחיים' (דברים ל'). ועתה אלהי, לא שמעתי לקולך והלכתי בעצת היצר הרע ובדרכי לבי, ומאסתי בטוב ובחירתי ברע. ולא די לי שלא קדשתי את איברי אלא טמאתי אותם. בראת בי מח ולב ובהם חוש המחשבה לחשב מחשבות טובות והרהורים טובים, ולב להבין דברי קדשך ולהתפלל ולברך כל הברכות במחשבה טהורה. ואני טמאתי אותם בהרהורים רעים ומחשבות זרות. בראת בי עינים ובהם חוש הראות לראות בהם מה שכתוב בתורה ולקדש אותן בראית כל דברים שבקדש. הזהרת בתורתך 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם' (במדבר ט"ו). אוי לי כי הלכתי אחרי עיני וטמאתי אותם להסתכל בכל דבר טמא. בראת בי אזנים לשמע דברי קדשך ודברי תורה, אוי לי כי טמאתי אותם לשמע דברי נבלה ולשון הרע וכל דברים האסורים. אוי לאזנים שפך שומעות. בראת בי פה ולשון ושנים וחיך וגרון ונתת בהם כח לדבר בהם חמש מוצאות האותיות הקדושות של אלף בית, אשר בהן בראת שמים וארץ ומלואם, ובהן ארגת תורתך הקדושה, ובכח הדבור הבדלת את האדם מן הבהמה. ואפלו כבהמה לא הייתי, כי טמאתי פי בדברי נבלה, בלשון הרע, בשקרים, ליצנות, רכילות, מחלוקת, מלבין פני חברו, מקלל את חברו, מתכבד בקלון חברו, דברי משא ומתן בשבת ויום טוב, בשבועות ונדרים. בראת בי ידים וחוש המשוש לעסק בהם במצוות. ואני טמאתי אותם במשמושים של אסור, להכות באגרוף רשע ולהרים יד להכות בן אדם ולטלטל דברים המקצים בשבת ויום טוב. בראת בי רגלים להלך לכל דבר מצוה, ואני טמאתי אותם ברגלים ממהרות לרוץ לרעה. מששתי את כל אברי ומצאתי אותם בעלי מומין. מכף רגלי ועד ראשי אין בי מתום. בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך. כי באלה האיברים והחושים שחננתני בהם, ובכח החיים שהשפעת עליהם תמיד, בהם נשתמשתי לעשות הרע בעיניך ולעבר על רצונך. אוי לי ואוי לנפשי.

ולהיות שידעתי שכמעט אין צדיק בארץ אשר לא יחטא בין אדם לחברו במקוון או בגופו, במעשה או בדבור פה. ועל זה דוה לבי בקרבי כי על חטא שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו, ועל זה נשבר לבי בקרבי ורחפו עצמותי, כי אפלו יום המיתה אין מכפר. ולכן אני מפילה תחנתי לפניך שתרחם עלי ותתנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל בני אדם. והנני

יודע לפניך שאין בנו כח להתענות אפלו על חטא אחד ומכל שכן על כל עון ועון כי רבו עונותינו מלספר וכשל כחננו. לכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שיהיה צום התענית ביום הקדוש הזה, יום הכפורים הבא עלינו לטובה, כפרה על כל עונותינו.

ויהי רצון מלפניך אל מלך יושב על כסא רחמים הרוצה בתשובת רשעים, שתתן בלבנו ובלב כל עמך ישראל אהבתך ויראתך ליראה אותך כל הימים. ובתוכם תרחם על פושעי עמך בית ישראל ותן בלבם פחד הדר גאונה והכנע ללבם האבן וישובו לפניך בלב שלם כמו שהבטחתנו על ידי נביאך לבל ידח ממנו נדח. גם כי הרבו אשמה לפניך עד שנגעלו בפניהם דרכי תשובה. אתה ברחמיך הרבים תחתור להם חתירה מתחת כסא כבודך ותקבלם בתשובה. ורחם עלינו ותן בנו כח לעבד אותך כל הימים. והסר ממנו כל המניעות והסבות המונעות אותנו מלעבד אותך. כי אתה יצרתנו ותדע כל מחסורי בני אדם וטבעם המבלבלים אותם מעבודתך, ובדרך להסירם ולמנעם. ולא תטרף עלינו את השעה עד שנשוב לפניך בלב שלם. ונהיה כל ימינו בתשובה ומעשים טובים עד סוף יגע האחרון אשר יהיה לרצון לפניך לאסוף את נשמותינו אליך אז יהי כל מחשבותינו דבוקים בך, ואז תצא נשמתנו בקדש ובטהרה. ואז נזכה להיות נקבא לעלות ממטה למעלה ולהשפיע שפע בכל העולמות מלמעלה למטה. ותן בנו כח להתענות ביום הקדוש הזה ולהשלים התענית בכל חמשת הענויים, ושלא יגרמו מעשינו להיות נכשלים חס ושלום בשום אחד מן החמשה ענויים כי כלנו בני אברהם יצחק ויעקב ידידיה. וזכנו לגדל בנינו לתורה ולמעשים טובים. ולא יתפסו חס ושלום בעונותינו. וחתמנו בספר חיים טובים. חיים של יראת שמך. חיים שנעבד אותך בלב שלם. חיים שלא נכשל חס ושלום בשום חטא ועון ואשמה. חיים של פרנסה בנחת ובכבוד ובהתר. ולא תטרידנו הפרנסה בטרדת הזמן. ותן לנו פרנסה בהשקט ושלווה. פרנסה שלא נצטרך זה לזה ולא לעם אחר. כדי שיהיה לבנו פנוי תמיד לעבודתך. וטהר רעיוננו ומחשבותינו כדי שנהיה אנחנו דבוקים בך תמיד.

ובכן יעלו ויבואו ויגיעו ויראו וירצו וישמעו תפלותינו. קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא. ותוציא כל הניצוצות הקדושים שנפלו לקלפה על ידי חטאתינו. ועל ידי קדשת יום הכפורים יתעוררו מדותיה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ. לה ה' הממלכה. אור ורע לצדיק ולישרי לב שמחה. ותתפשט עליהם קדשת יום הכפורים לכפר עלינו כמו שכתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם, מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו כוננה עלינו ומעשה ידנו כוננה. ותעביר ממשלת זדון מן הארץ. ומלך על כל העולם פלו בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרה. ותן שמחה לארצה וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. אמן.

שְׁכַתוֹב 'הַסִּירוֹ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מֵעֲלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֵאֵה הָעֲבָרְתִּי מֵעֲלֶיךָ עֹנֶה וְהִלְבַּשׁ אוֹתָךְ מַחְלָצוֹת' (זכריה ג', ד). וְכַתְּפֹלֶת דָּוִד הַמְּלִיךָ עָלָיו הַשְּׁלוֹם 'הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי' (תהילים נ"א, יד). לֵב טָהוֹר בְּרָא לָנוּ אֱלֹהִים וְרוּחַ חֲדָשָׁה תָתֵן בְּקִרְבָנוּ. וְאִם פִּשְׁעֵנוּ וּמִרְדְּנוּ כְּמִדַּת בִּשְׁרָר וְדָם, אִתָּהּ עֲשֵׂה כְּמִדַּתָּהּ לְמַחֵל וְלִסְלַח, וְאֵל יַעֲבֹבוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ מִלְּשׁוֹב לְפָנֶיךָ כְּמִדַּתָּהּ לְקַבֵּל שְׂבִיִּים. וְחֹזֵק לְבָנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ, שֶׁתְּהִיָּה יִרְאָתְךָ תְּמִיד קְבוּעָה בְּלִבָּנוּ. וְטָהַר רַעֲיוֹנֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ לְעִבּוֹדְתְךָ. וְרֵאֵה בְּשִׁכְרוֹן לְבִי כִּי מִתְנַחֶמֶת אֲנִי עַל מַעֲשֵׂי הָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבֹכָה וּמִתְאוֹנְנָת וּמִתְנַדְּדָה עֲלֵיהֶם וְאוֹמְרָת: חֲטָאתִי עֲוִיתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ. וְקִבַּל תְּשׁוּבָתִי בְּתוֹךְ תְּשׁוּבַת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַשְּׂבִיִּים לְפָנֶיךָ בְּכָל לַבָּס, כִּי גַם אֲנִי מִבְּנֵי אֲבָרְהָם יֶצְחָק וְיַעֲקֹב. וְאֵל יַעֲבֹבוּ עֲוֹנוֹתֵי הָרַבִּים מִלְּשׁוֹב לְפָנֶיךָ בְּכָל לַב. וְזִכְנִי שֶׁאֲשׁוּב לְפָנֶיךָ בְּלֵב שְׁלֵם וְלֹהֲתַחַרֵּט עַל עֲוֹנוֹתֵי חֲרֻטָּה גְּמוּרָה. וְלַעֲזֹב מַעֲשֵׂי הָרָעִים עֲזִיבָה עוֹלָמִית. וְרַחֵם עָלַי וְהַצִּילֵנִי עַד עוֹלָם מִכָּל חַטָּא וְעֹז. כִּי לוֹא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הָרַבִּים אֵי אֶפְשֶׁר לַעֲמֹד נֶגֶד הַיָּצָר הָרָע אֲשֶׁר הוּא כְּאֵשׁ בּוֹעֵר בְּעַצְמוֹתַי. וְלָכֵן רַחֵם עָלַי וְתֵן בִּי כַח לַעֲמֹד כְּנִגְדּוֹ. כְּמוֹ שֶׁאֲמַרוּ הַחֲכָמִים הַצְּדִיקִים בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ, הֵבֵא לְטָהַר מִסִּיעֵין אוֹתוֹ.

וְהִנֵּה אֲנִי מְקַבֵּל עָלַי קִדְשַׁת יוֹם הַכַּפּוּרִים וְלֹהֲתַעֲנוֹת בּוֹ בְּחַמְשָׁה עֲנוּיִים שֶׁצִּוִּיתָ לָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה: אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה, רְחִיצָה, סִיכָה, נְעִילַת הַסַּנְדָּל, תְּשִׁיבַת הַמִּטָּה, וְלִשְׁבוֹת בַּיּוֹם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה מִכָּל מְלָאכָה. וְעַל יְדֵי עֲנוּי מְאִכִילָה וְשִׁתִּיָּה תִכְפֹּר לָנוּ מֵהַ שִׁחְטָנוּ בְּאֲכִילוֹת וְשִׁתוֹת אֲסוּרוֹת. וְעַל יְדֵי עֲנוּי מְרַחֲצָה וְסִיכָה תִכְפֹּר לָנוּ מֵהַ שִׁחְטָנוּ בְּתַעֲנוּגֵי הָעוֹלָם הַזֶּה אֲשֶׁר הִתְעַנְּנוּ בֵּימֵי הַחַל וּבְפִרְט בְּתַעֲנוּגֵים הָאֲסוּרִים. וְעַל יְדֵי עֲנוּי מְנַעִילַת הַסַּנְדָּל תִכְפֹּר לָנוּ מֵהַ שִׁחְטָנוּ בְּרַגְלִים בְּמַהְרוֹת לְרוּץ לְרַעָה, וְאֵת אֲשֶׁר עֲבָרְנוּ עַל עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה דְבָרִים שְׂבִיית דִּין מְנַדִּין עֲלֵיהֶם וְנִתְחַיְבֵנוּ לְהִיּוֹת יְחִפֵי רַגְלִים כְּמִנְדִּים. וְעַל יְדֵי חֲמֵשׁ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת יִתְקַן מֵהַ שִׁפְגָּמָנוּ בְּחַמֵּשׁ מוֹצְאוֹת הַפֶּה, הַחֵד וְהַגְרוֹן וְהַלְשׁוֹן וְהַשְּׁנַיִם וְהַשִּׁפְתַּיִם, שֶׁמֵּהֶם יוֹצֵא הַדְּבוּר, וְטִמְאַתִּי אוֹתָם בְּכָל הַדְּבָרִים הָאֲסוּרִים, וְנִדְרִים וְשְׁבוּעוֹת. וְעַל יְדֵי זְכוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁנִּתְפַּלֵּל בַּיּוֹם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה יֵצֵאוּ וְיִבְאוּ וְיִגִיעוּ וְיִצְטָרְפוּ עִמָּהֶם כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁהִתְפַּלְלָנוּ בְּכָל הַשָּׁנָה בְּלֹא כּוֹנֵה וְיִהְיוּ כְּלָן נְכֻלּוֹת בְּתְפִלוֹת הַיּוֹם הַזֶּה. וְיִגִיעוּ לְרֵאשִׁיף לְהִיּוֹת עֲטָרָה לְרֵאשִׁיף בְּכָל תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי דְמֵעוֹת עֵינֵינוּ יִתְקַן מֵהַ שִׁפְגָּמָנוּ בְּרֵאשִׁית עֵינַיִם בְּכָל דְבָר טָמֵא. וְעַל יְדֵי רְחִיחַת גּוֹפְנוּ עַל יְדֵי הַתְּעִנִּית וְהַתְּפִלוֹת יִתְקַן מֵהַ שֶׁהִרְתַּחְנוּ מֵאֲתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֵיבָרֵינוּ וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וְחַמְשָׁה גִידֵינוּ בְּאֵשׁ שֶׁל יָצָר הָרָע. וּבְמַעֲוֵט חֲלָבָנוּ וְדָמָנוּ עַל יְדֵי הַתְּעִנִּית יִכְפֹּר כָּל מֵהַ שִׁחְטָנוּ וְשִׁעוּנוֹ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְיִהְיֶה נִחְשָׁב לְפָנֶיךָ הַתְּעִנִּית כְּאִלוֹ הַקְּרָבָנוּ אֵת גּוֹפְנוּ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ וְיִקַּבֵּל לְפָנֶיךָ לְרִיחַ נִיחּוּחַ כְּקָרְבָן וְכַעֲוֵלָה.

וְהִנֵּה יְדַעְנוּ כִּי אֲנַחְנוּ מְחַיְבִים לְהַתְּעִנּוֹת עַל פִּי תְקוּנֵי הַתְּשׁוּבָה עַל כָּל חַטָּא וְחַטָּא, וְלִסְגֹף אֵת גּוֹפְנוּ בְּתְשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל נֶגֶד מֵהַ שֶׁהִתְעַנְּנוּ בְּעִבְרוֹת. אֵךְ גְּלוּי

מוֹחֶלֶת בְּמַחִילָה גְּמוּרָה לְכָל מִי שִׁחְטָאוּ נִגְדֵי, בֵּין בְּגוֹפָם וּבֵין בְּמִמוֹנָם, אוֹ שִׁדְבָרוֹ עָלַי לְשׁוֹן הָרָע, וְאִפְלוּ הוֹצֵאת שֵׁם רַע, וְכֵן לְכָל מִי שֶׁהִזִּיקוּ לִי בְּגוֹפִי אוֹ בְּמִמוֹנִי, וְלְכָל חֲטָאת הָאָדָם אֲשֶׁר בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ. חוּץ מִמָּמוֹן אֲשֶׁר אוֹכַל לְהוֹצִיא עַל פִּי דִין. [נ"א - אֲשֶׁר אֲנִי רוֹצֵה לְתַבְּעֵם וְאוֹכַל וְכו'. וְכֵן רָאוּ לומר]. וְחוּץ מִמִּי שִׁחְטָאִים כְּנִגְדֵי וְאוֹמְרִים אֲחַטָּא לָהּ וְהִיא תִמַּחַל לִי. וְחוּץ מֵאִלוֹ אֲנִי מוֹחֶלֶת בְּמַחִילָה גְּמוּרָה וְלֹא יַעֲנֵשׁ שׁוֹם אָדָם בְּסִבְתִּי. וְכִשֶׁם שֶׁאֲנִי מוֹחֶלֶת לְכָל אָדָם כֵּן תִּתֵּן אֵת חַנּוּי בְּעֵינֵי כָל אָדָם שֶׁיִּמְחַלוּ לִי בְּמַחִילָה גְּמוּרָה.

וְעַתָּה ה' אֱלֹהֵי גְלוּי וְיִדוּעַ לְפָנֶיךָ שֶׁלֹּא נִתְפַּנְנִי בְּכָל הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת לְהַכְעִיסֶךָ וְלִמְרֹד כְּנִגְדֶךָ. אֵךְ הִלְכְתִי בְּעֵצַת יִצְרֵי הָרָע אֲשֶׁר תְּמִיד בְּכָל יוֹם פּוֹרֵשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלִי לְלַכְדֵנִי. 'וְאֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן' (תהילים מ', יח) 'תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ' (תהילים כ"ב, ז) כְּשֶׁל כְּחִי לַעֲמֹד כְּנִגְדּוֹ, וְעַמֵּל הַפְּרִנְסָה לְפָרְנָס אֵת בְּנֵי בֵיתִי וְטָרַדַת הַזְּמַן וּמִקְרָיו הֵם הִיוּ בְּעוֹכְרֵי. וְלִפִּי שֶׁכָּל זֶה גְלוּי וְיִדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי 'אָדָם אִין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יִחַטָּא' (קהלת ז', כ), לָכֵן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים נִתַּת לָנוּ יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה יוֹם אֲדִיר וְקְדוֹשׁ יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה הֵבֵא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה לְשׁוֹב לְפָנֶיךָ וְלִכְפֹּר אֵת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִטְהַר אוֹתָנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב 'כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטָהַר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי ה' תְּטַהְרֶנִּי' (ויקרא ט"ז, ל).

וְעַתָּה רֵאֵה עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לָקַחְתָּ אוֹתָם לָךְ לְעַם מִי כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל טְהוּרִים וְקְדוּשִׁים הַמִּיחָלִים וּמְצַפִּים לְמַחִילָתְךָ. בְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְרָה כְּעֲנוּיִים וְדָלִים וְרִשִׁים לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מַחִילָה סְלִיחָה וְכַפֵּרָה עַל כָּל מֵהַ שִׁחְטָנוּ וְעֵוִינוּ וּפִשְׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. יְדַעְנוּ ה' רִשְׁעֵנוּ וְעוֹן אֲבוֹתֵינוּ. בְּשָׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ כְּבִשְׁתָּ גִבּוֹ כִּי 'מִצָּא. וְאִיךָ נִפְתַּח פֶּה וְנָרִים רֵאשׁ. כִּי בָרַב עֹנֵינוּ הָעֲבָרָנוּ מֵעֲלֵינוּ הַצָּלֵם הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְלִבִּישׁ אוֹתָנוּ, אֲשֶׁר כָּל הַמַּזִּיקִים וְהַמְזַטְרָגִים אֵינָם יְכוּלִים לְהַבִּיט בְּפָנָיו כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב 'וְרָאוּ כָּל עַמֵי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךָ וְיִרְאוּ מִמֶּךָ' (דברים כ"ח, י). וְהִתְלַפְּנוּ אוֹתוֹ בְּצָלֵם טָמֵא, וְלִבְשָׁנוּ בְּגָדִים צוֹאִים. וְאִיךָ נְבוֹא בְּשַׁעַר הַמְּלִיךָ בְּלְבוֹשׁ שֶׁק מְלַכְלֶךְ בְּצוֹאָה. מִתְמַיְהִים אֲנַחְנוּ עַל נִפְשָׁנוּ אִיךָ נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת כִּי הוֹצֵאתָנוּ נִפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ מֵהָעוֹלָם הַקְּדוֹשׁ וּבְרַחֲנוּ לְמָקוֹם מְדָבָר צִיָּה וְצִלְמוֹת לְמָקוֹם הַטָּמֵא וְהַקְּלָפוֹת. וְאִתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ הַרוֹצֵה בְּתְשׁוּבַת רִשְׁעִים כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב 'שׁוֹבוּ שׁוֹבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וְלִמָּה תִמּוֹתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל' (יחזקאל ל"ג, יא). וְנִאָּמַר 'הַחֲפֹץ אֲחַפֵּץ מוֹת רִשָׁע נָאִם אֲדֹנָי אֱלֹהִים הֲלוֹא בְּשׁוֹבוֹ מִדְּרָכָיו וְחִיָּה' (יחזקאל י"ח, כג). עַתָּה שְׁמְנוּ אֵל לְבָנוּ לְשׁוֹב וְלְבוֹא לְפָנֶיךָ בְּבִשְׁתָּ פָנִים.

אֲבִינוּ מִלְכָּנוּ רַחֵם עֲלֵינוּ כְּרַחֵם אָב עַל בְּנוֹ שֶׁמֵּרַד בְּאֲבִיו וְיִצָּא מִבֵּיתוֹ. וּבְשׁוֹבוֹ אֵל אֲבִיו בְּבִשְׁתָּ פָנִים בְּכִי וְיַעֲקֹה וּמִתְנַפֵּל לְפָנָיו, מִדְּרָה הָאָב לְרַחֵם עַל בְּנוֹ. וְאִם עֲבָדִים אֲנַחְנוּ, הַמִּכָּה אֵת עַבְדוֹ בְּיַסּוּרִים כְּשֶׁמֵּרַד בוֹ, הִנֵּה כְּבָר לְקִינוּ בְּשַׁעֲבוֹד גְּלוּיֹת וְיַסּוּרִים שְׂבִינֵי. אוֹ עֲנִיּוֹת וְצַעַר גְּדוֹל בְּנִים וְשִׁאָר מְכֹאֲבוֹים. יִסְרְנוּ ה' אֵךְ בְּמִשְׁפָּט אֵל בְּאֶפֶד פֶּן תִּמְעִיטְנוּ. רַחֵם עֲלֵינוּ וְצוּה לְמַלְאָכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַמְּמַנִּים עַל הַטְּהָרָה לְהַפְּשִׁיט אֵת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מֵעֲלֵינוּ וְלִטְהַרְנוּ מִכָּל חַטָּאתֵינוּ כְּמוֹ